

Per MartaF el dj., 22/12/2022 - 09:00

Un any més, ja torna a ser Nadal. I enmig dels llums de colors que inunden els carrers, les places i les llars, que ens fan creure en un paradís ple de regals, t'has aturat a pensar que Jesús va néixer de nit? En la fosca de Betlem, abrigat per la pobresa, només sota l'aixopluc de Déu perquè no li calia res més. Però el nostre món capitalista s'ha afanyat a construir la més bonica de totes les mentides, perquè tota aquesta lluminària només és una estratègia comercial per fomentar el consum desenfrenat. I és que ja no som aquella societat frugal en què el temps era allò més valuós. Avui, tot es mesura pel preu que té i tothom té un pressupost. I si no, sempre hi ha el recurs del crèdit, perquè la qüestió és gastar, ja que és el primer manament de l'època contemporània que ens ha fet esclaus i vassalls de l'abundància. Perquè, no ens enganyem, convertint Nadal en una màquina escurabutxaques hem oblidat que és la festa que ens parla de qui som.

El naixement de Jesús ens crida com a cristians: ell és la nostra estrella, l'home que ens identifica i ens allibera perquè s'emmiralla en cadascú de nosaltres; però des de la humilitat i del silenci d'una nit només trencada pel plor d'un infant. Nosaltres hem profanat aquest misteri perquè l'hem tenyit d'una festa que no va d'això. Potser és el sentit d'un temps accelerat que observa impassible com els fonaments de la tradició s'esfondren. Però també hem girat l'esquena a la realitat que ens envolta, en nom de l'egoisme, dels interessos econòmics i de la comoditat com a estàndard de vida. I mentre les nostres ciutats són plenes de bombetes de la felicitat, les empreses energètiques estan tallant els subministraments de llum i gas a milers de famílies que no en poden pagar les factures, cada cop més i més altes. La pobresa energètica és l'altra cara de Nadal. Sabies que deixa més morts anuals a Espanya que no pas els accidents de tràfic? Són xifres que fan glaçar el cor.

Tu també tens un vel damunt del cor, o faràs que aquest Nadal sigui diferent? Sense tants regals que no necessitem, sense tants residus... Aquests dies, en generarem 20.000 tones, mentre tantes persones viuran l'esperit de Nadal a les fosques i amb les mans buides i la fred a la pell; amb el cor encongit per les bombes o per la fam. Amb la nostra indiferència, «Aquest poble m'honora amb els llavis, però el seu cor es manté lluny de mi» (Mt 15,8), i és així com el batec de la Terra també s'apaga mentre els nostres cors es buiden de Déu.